

BOHUSLAV KNOBLOCH

akademický malíř, grafik a restaurátor. Narozen 1924 v Bratislavě.

V letech 1938—1944 se vyučil tiskařem leptů u svého strýce Mirry Pegrassiho. V letech 1945—1947 studoval na průmyslové škole v Jablonci nad Nisou u prof. Vorlíčka. Na Akademii výtvarných umění studoval u prof. Silovského v roce 1947—1952. Od roku 1952 byl členem skupiny Hollar. Zúčastnil se všech členských a zahraničních výstav. V roce 1954 byl přijat za člena SVU Mánes. Podílel se na výstavách, které pořádal Svaz českých výtvarných umělců v řadě měst v Československu i v zahraničí.

BOHUSLAV KNOBLOCH

GRAFIKA

Rodný dům

Václava Šolce

SOBOTKA, srpen-září 1984

86. výstava ilustrací a grafiky v rodném domě Václava Šolce v Sobotce. Sezóna 1984. Pořadatelé: Okresní galerie v Jičíně, Osvětová beseda v Sobotce, Spolek sběratelů a přátel exlibris, kolektivní člen České společnosti pro estetiku při ČSAV v Praze, Albatros, nakladatelství pro děti a mládež v Praze. Vytiskl Mír 6, provoz 62, Praha 3, Čáslavská 15.

Až kdesi úplně vzadu v dobře ukryté dílně družstva ŠTUKO je místnost s větším pracovním stolem a vypalovací pecí. Police s přihrádkami jsou plné různobarevných krabiček a skleněných prachovnic s barevným obsahem práškových pigmentů. Tady Bohuslav Knobloch již mnoho let řeší tajenku technického a výtvarného umu našich předků, kterou zakódovali do krásy a bohatství okenních obrazů, převážně sakrálních staveb. Musí luštit záhady dávno zapomenuté technologie, musí se prokousávat k důvěrné znalosti chování barevných pigmentů při mísení a hlavně při vypalování. Musí cítit výtvarné

chápaní neznámých tvůrců, na jejichž dílech výrazně zahlodal zub času a někdy i vandalství neodpovědných lidí. Restaurování mozaiky barevných vitráží si vyžaduje technickou zručnost a trpělivost vyučeného tiskaře a odborné znalosti absolventa Akademie výtvarných umění. Tady, v uzavřených prostorách dílny, v uzavřených prostorách restaurovaných objektů se rodí touha po pobytu v přírodě, ale hlavně po uměleckém ztvárnění přírody ve volné malířské a grafické tvorbě. Obrazy Bohuslava Knoblocha jsou v podvědomí přátel výtvarného umění zasunuty za grafickou tvorbu. Těž-

ko soudit, zda právem. Obrazy jsou malovány s velikou chutí, barevně optimistické, vycházejí z konkrétních krajinných motivů. Malba využívá velice dobré znalosti kresby, pohybuje se v klasické kompoziční stavbě s výrazným akcentem na detail v prvním plánu. Díky tradičnímu krajinářskému přístupu a neexpresivní malbě máme pocit, že se vracíme do krajiny klidu a pohody, zbavené nervozního tempa současného bytí, jeho krajiny nás lákají k usednutí a vnímání krásy detailu živé přírody.

Poněkud jinak je tomu v tvorbě grafické, tady se pohyboval Bohuslav Knobloch od nejranějšího mládí v tvůrčím prostředí tiskařské dílny svého strýce Mirro Pegrassiho, krále mezi tiskaři. Setkával se zde s celou generací vynikajících tvůrců grafiky a tak mohl svou dlaní vtírat barvu nejenom do svých desek, ale také do desek grafiků, jako byl například František Tichý. Je samozřejmě, že toto prostředí formovalo umělecký výraz grafika Knoblocha. Grafika se stává ventilem vnitřního přetlaku, proti malbě se uvolňuje, tématicky široce otevírá. Nebojí se expresivního náboje, volně přechází od konkrétních motivů k abstraktnímu výrazu. Ve volné grafice se věnuje převážně barevným leptům. Jeho tisky vynikají kvalitou, tak jak se naučil v dílně Pegrassiho a proto je také vyhledávaným tiskařem. Léta spolupráce se sběrateli a milovníky exlibris dala vzniknout velikému množství této oblíbené grafiky, která nás reprezentovala na mnoha výstavách doma a hlavně v zahraničí. Není významnější mezinárodní výstavy, kde by Knobloch nebyl jako tvůrce exlibris zastoupen. Byl členem spolku Hollar a zúčastňoval se pravidelně na spolkových domácích a zahraničních výstavách. Za své dlouholeté praxe tiskaře viděl řadu závrtných vzestupů módních grafiků, ale zažil také jejich pohasnutí až do úplného zapomnění. Tato zkušenost ho naučila lidské, ale hlavně umělecké pokoře. Svoji úlohu zde hraje neustálý kontakt s uměním dávných tvůrců, kde dílo přežilo, ale jméno autora nenávratně zmizelo, pochopil, že se časem osobnost z uměleckého díla vytrácí a důležité je jenom to, co prověrkou doby obstálo. Výstava v Sobotce je pouze malou ukázkou tvorby, ale je upřímně míněným blahopřáním k šedesátce od přátel výtvarného umění a přáním osobní a umělecké pohody do další tvorby restaurátora, malíře a grafika Bohuslava Knoblocha.

Václav Heřman